

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

SOLO NOS QUEDA BAILAR

Da cven vicekvet
Suècia, 2019

Direcció i guió: Levan Akin

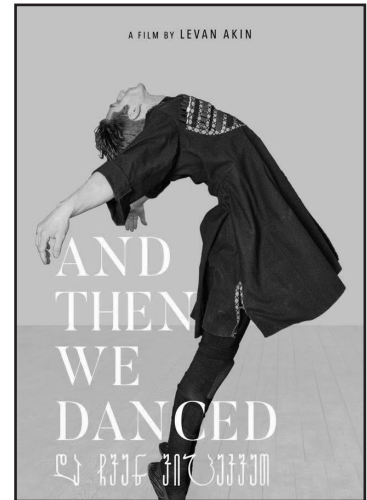
Intèrprets: Levan Gelbakhiani, Bachi Valishvili, Ana Javakishvili, Giorgi Tsereteli

Durada: 110 min.

Gènere: drama

Idioma: georgià

Data d'estrena: 07/02/20

De la rigidesa a l'alliberament

“Els meus pares, georgians, van emigrar a Suècia, on jo vaig néixer. Conec Geòrgia des de petit perquè anàvem a estiuajar-hi per veure els avis, però mai vaig pensar en fer-hi una pel·lícula fins que vaig assabentar-me de les agressions als manifestants de la primera celebració, al 2013, del Dia de l'Orgull Gay. No se n'ha celebrat cap més”

(Levan Akin, director de “Solo nos queda bailar”, pel·lícula presentada a la Quinzena de Realitzadors del festival de Canes del 2019)

Ballar s'associa a un alliberament del cos i potser també de l'esperit, però hi ha danses tan normativitzades que poden representar una forma de repressió. O, de fet, no és una qüestió de la pròpia dansa, encara que els moviments i l'actitud del cos hi estiguin definits, sinó de la manera com és transmesa com una forma d'autoritarisme i de perpetuació dels rols socials establerts, particularment pel que a la divisió entre homes i dones amb les pràctiques heterosexuales implícites. La tradició sempre pot ser joiosament renovada, però no és el cas de la hipotètica Companyia Nacional de Dansa de Geòrgia on el protagonista de *Sólo nos queda bailar* és increpat al principi de la pel·lícula perquè no manté la rigidesa exigida. No només això, sinó que un “dirigent” de la companyia li diu: “la dansa georgiana és l'expressió de la sang de la nostra nació”.

Encarnat amb intensitat per l'actor debutant Levan Gelbakhiani, Mehrab no només vol expressar-se a través de la dansa georgiana sense pensar en la sang de la seva nació, sinó que sent un desig sobtat per un noi, Irakli, que s'incorpora a la companyia i que, tot i que sembla adequar-se més a les pautes marcades pel ball tradicional, té un comportament desinhibit. A partir d'aquí, confrontant-se amb el pes de la tradició i descobrint la seva sexualitat, Merab viu un procés d'alliberament personal amb els seus moments d'exaltació, crisi i dolor que, més enllà de la construcció d'un guió més o menys previsible, s'expressen a través d'una gestualitat registrada amb especial sensibilitat. És així que, a través de les mirades tan directes com furtives

i l'atenció primordial al rostre i el cos del protagonista, s'expressa l'emergència del desig, l'estat d'enamorament i també el dolor dels sentiments contrariats, a més de la por de qui pot ser exclòs. A més, hi ha una esplèndida fotografia, que, pel que fa als exteriors, capta la bellesa d'uns paisatges amb colors de mel tardorals mentre que il·lumina i enquadra els interiors d'una manera reveladora. Hi ha un moment especialment bell en què, amb la presència d'un mirall, Merab pateix un desengany, però assumeix la seva diferència.

Considerant la motivació original del director Levan Akin per realitzar aquesta pel·lícula, *Sólo nos queda bailar* no mostra només una societat homòfoba, sinó també sexista i xenòfoba, cosa aquesta última que es fa present amb diversos comentaris que revelen un prejudici pels armenis. Tanmateix, mostrant els problemes dels joves de les classes populars per sobreviure amb treballs precaris i també la seva acceptació per conveniència d'una vida acordada a la norma social, el film no exclou actituds alliberadores, com ara la del mateix Merab, que es concedeix el plaer de ballar sense rigidesa en un gest de ruptura i d'apertura vital. I, encara que els personatges femenins tinguin més aviat un paper de comparses, és d'agrair que ho faci amb la complicitat d'una noia que també sembla sentir-se alliberada d'un aparellament convingut. La seva llibertat, però, està inevitablement lligada al fet que marxin del seu país?

Imma Merino
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona